

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia III. Amor venatoris specie suum defert B. Virgini obsequium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Nolo putes diuina puer Sapiētia diuīna
Errer, at errorem dedocer ille Sophos.

Nil pueri puero est, magnum sapit ille magistrum.

Quæque regunt Mosen, mystica vela, leuat.

Nec silet antiquis oracula condita fastis.

Si quid aui doceant, plus docet ille nepos.

In puero ne quæso, breues quis censeat annos.

Ille puer Sophiæ sæcula cana sapit.

Eia facesse Σοφῶν aui matura senectus.

Nil facit ad puerum ruga seueræ meum.

Erudit hîc canas facunda puertia barbas.

Præ puero hoc, pueros non nisi crede senes.

Prisca Σοφῶν procul immensos quor' iêre per orbes

Sæcla; breui pueri dic modò clausa sinu.

(a) *Tubis argenteis in lege Mosis euocabantur Iudai ad festa solennia ter in anno.*

ELEGIA I I I.

Amor venatoris specie suum defert
B. Virgini obsequium.

1. *B. Virgo queritur sibi amissum puerum.*
2. *Amor B. Virginis comes audit querelam.*
3. *In venatoris habitu.*
4. *Cum apparatu venatico.*

VOX B. VIRGINIS.

Quando peregrinis descendo Sionis ab aris,
Nec scio, sera nigris quid vehat hora rotis:
Accingunt latus omne nurus, latus omne puelli.

Quos tenet implexâ mater amica manu.

Et denso pede feruet iter, per aperta viarum:

Ipsa steteri medio sola repente choro.

Hionulus

Hinnulus ille meus, quo non formosior alter,
 Effugit ah! orbo cœca per arua sinu.
 Nescio quî blandi nodum rescindat amoris?
 Quâ fuga? quæue fugę causa, modusque fuit?
 Primus ut ardor erat castę puer ille parenti,
 Finis & ardoris sic erit ille mei;
 Sed finis sine fine: modum quis ponat amanti,
 Cui suus eterno sole perennat Amor?
 Quâ rapit ali pedem, quali dama celerrima, cursum,
 Qualibet hunc volucris turbine rapta sequar.
 Saxa super, collesque ruo, Sed nullus I E S V S
 Obuius. ah! saxis durior ille fugit?
 Panę queri sic ausa fuit pia Virgo. sed inquit:
 Non stat mens puero saxea: mollis amat.
 Audijt hæc, sociã qui tum comes ibat in vmbra,
 Defensor tenerę Virginis acer Amor.
 Arsit, & enodes celer ilicer expedit alas:
 Expedit ille pedes, expedit ille manus,
 Atque sonans humeris onus omne, leuesque sagittas,
 Transferit in dextram pondera grata suam.
 Seu potius crispat lato venabula ferro,
 Cui teneris floret cuspis amęna rosis.
 Lenit enim, quod figit Amor sine vulnere vulnus,
 Parque rosę, sanguis pulchrior inde fluit.
 Si tamen inde cruor dimanat in omina lethi.
 Nec magis in lacrymas vulnera cordis eant,
 Purpureo suras euincta Diana cothurno
 Nil regit hęc: Virgo sed regit alma canes,
 Nec dentes, apruę minax caput ilice figit:
 Vlla nec ę cerno cornua limen habet.
 Nec pictas legit exuuias de Lynce, laboris
 Præmia vana, leuis qualia poscit honos.
 Sancia sed tereti præfigit corda sagittã.
 Hinnule siue cadis, seu pia dama iaces.
 Cor sacra præda Deo, sancto cor pignus Amori,
 Cor sacra lux vite, corda triumphat Amor.
 Insuper intexit triplici tria fila colori,
 Et tribus ę filis tercia pexa struit,

Quippe

Quippè ter vniùs stat Numinis auspice cura
 Fretus, & audet opus, quo sibi sperat opem;
 Vt sacer Aegon trepidas ad cornua syluas
 Impleuit; residues excit ad arma feras.
 Agglomerant agiles canis hinc canis inde cateruas,
 Sed canis, humanos mens cui docta modos.
 Cum qui fidoque tenax digiti discrimine cui sit
 Pes manus. apta manu præda tenace capi est.
 Cuique pedi spes ipsa suas comes addidit alas.
 Sic qua quisque secat, spem canis haurit, iter.
 Sic amor accingit pulchro sua castra labori:
 Si labor est prædam, qua capiare, sequi.

ELB G I A I V.

Amor B. Virginis obsequio militat.

1. *Amor suum in quarendo puero deserit B. Virgini obsequium.*
2. *Affectus varios. ceu canes venaticos, excitat,*
3. *Prædam frustra indagant.*

I Bo sequar dubio palantem tramite prædam.
 Sed fuga cæca; vagæ signa nec vlla fugæ.
 Infelix indago; vagis quam distrahit oris,
 Et secat incertis peruaga præda vijs.
 Nunc Timor it syluis, nunc Spes volat ignea pratis,
 Et dolor effrañem raptat in arua fugam,
 Niñat, hiatque, vlulatque, fremitque & gannit Hylactot,
 Nare bibens auras, iamque vbi listit, ait:
 Hic lepus est, ceruicque diu fugitiuus alumnus.
 Spem vocat hic quidam nare suavis odor.
 Suauius Ambrosio qui ver aspirat amomo,
 Cuique vel Enna suas cedit amœna rosas:
 Illicò præcipitem Spes huc rapit obuia cursum:
 Ocyor Isacijs præuolat hinnus agrisq;